

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420201357
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5420201357.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, dieťa rodičov: matka - U. T., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XA, t. č. bytom V. B. XXXX, J. W., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o. so sídlom Radlinského 1727/49, Dolný Kubín, IČO: 36 858 501 a otec - L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom B. XXXX/XA, J. W., zastúpený: JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o. so sídlom M. R. Štefánika 1822, Dolný Kubín, IČO: 36 832 103, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zníženie výživného a zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2P/38/2020-386 z 21.12.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiadnemu z účastníkov konania nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa § 24 ods. 2, 4, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 70 ods. 1, Zákona o rodine návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a návrh na zníženie výživného zamietol (I.), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého 300,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc 01.10.2020 (II.). Zameškané výživné za obdobie od 05.10.2020 do 21.12.2021 v sume 350,- eur uložil otcovi povinnosť uhradiť k rukám matky jednorazovo do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (III.). Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (IV.). Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/12/2019 zo dňa 21.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 08.04.2019 vo výroku o výživnom na maloletého (V.) Otcovi uložil povinnosť uhradiť trovy štátu vo výške 362,56 eur v prospech výdavkového účtu súdu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (VI.). Matke uložil povinnosť uhradiť trovy štátu vo výške 73,40 eur v prospech výdavkového účtu súdu taktiež v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (VII.). Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (VIII.). Vychádzal z toho, že o výživnom sa naposledy rozhodovalo rozsudkom sp. zn. 8P/12/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 08.04.2019, a preto posudzoval obdobie od 08.04.2019 do vyhlásenia rozsudku vo veci samej a skúmal, či na strane maloletého dieťaťa, resp. rodičov za sledované obdobie došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodovania o výživnom. Na strane otca došlo k zmene toho, že v pôvodnom rozvodovom konaní deklaroval príjem 500,- eur, t. č. deklaruje príjem 1.000,- eur. Jeho predchádzajúce tvrdenia o nulovom príjme kvôli COVIDu preto považoval za účelové. Minimálne do novembra 2020 bol spoločníkom OM management, bol mu poskytnutý v čase pandémie úver 90.000,- eur a sumu 70.000,- eur z tohto úveru nevysvetlil. Svoj 25 % podiel v OM management previedol v januári 2019 za sumu 2.000,- eur, avšak finančná kondícia predmetnej spoločnosti bola výrazne lepšia a obchodný podiel

zrejme mal vyššiu hodnotu, nakoľko spoločnosť každý rok navyšuje zisk, preukázateľne má zákazky a podľa výpisu banky z októbra 2020 mala na účte 132,733,- eur. Okrem toho otec pracuje aj pre Kamstav ako obchodný zástupca a podľa ponúk, ktoré z portálu Profesia.sk sú dostupné, obchodný zástupca môže dosahovať príjem 1.000,- až 1.300,- eur mesačne. Na strane matky došlo k zmenám v tom, že v čase rozhodovania o rozvode poberala invalidný dôchodok 150,- eur, bola nezamestnaná, bývala u rodičov a prispievala im na domácnosť 200,- eur mesačne, t. č. sa osamostatnila a býva v byte, za ktorý uhrádza nájom 450,- eur mesačne a ďalších 500,- eur uhrádza za nájom priestorov, kde podniká. Výživné bolo stanovené v čase, keď dieťa navštevovalo materskú školu, t. č. na strane maloletého došlo k zmene v tom, že je žiakom základnej školy - športovej triedy, navštevuje hudobnú školu a krúžok hokeja a má preukázateľne zdravotné problémy spojené alergiami a intoleranciami, s čím sú zvýšené náklady. Preto ustálil, že výška výživného v sume 300,- eur je primeraná zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca maloletého dieťaťa vo veku deväť rokov, a to aj vzhľadom na jeho potreby v súvislosti s mimoškolskými aktivitami. Zvýšením výživného u maloletého došlo k zmene predchádzajúceho rozsudku okresného súdu o výživnom na maloletého. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol, nakoľko nezistil dôvody pre zvýšenie výživného na sumu 500,- eur. Zameškané výživné súd určil v sume 350,- eur za obdobie od 05.10.2020 (odo dňa podania návrhu) do 21.12.2021 a otcovi uložil povinnosť uhradiť dlhované výživné k rukám matky jednorazovo do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh otca na zníženie výživného zamietol, pretože dosahuje vyššie príjmy ako v pôvodnom rozvodovom konaní a jeho príjem nie je len štátna pomoc, nakoľko má preukázateľne vyššie výdavky (úhrady spojené s užívaním bytu, splátka hypotekárneho úveru, splátka výživného, platenie poisťovného a sporení), pričom jeho životná úroveň je vysoká a dieťa má právo na tejto životnej úrovni rodiča sa podieľať.

2. Ďalej vychádzal z toho, že právo rodiča, ktorý nežije so svojím maloletým dieťaťom na styk s ním, nie je absolútne, treba ho posudzovať v každej veci individuálne na základe jednotlivých zistení a tieto posudzovať v prvom rade z pohľadu záujmu maloletého dieťaťa, ktorý je pri rozhodovacej činnosti súdu v konaní o starostlivosti o maloleté deti prioritný. Pri rozhodovaní zobral do úvahy názor maloletého, ktorý má 9 rokov, je schopný vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť riadne formulovať svoje názory, chápe zmysel prebiehajúceho konania a jeho dôsledky. Maloletý sa vyjadril, aby úprava styku ostala ako doposiaľ, táto forma stretávania s otcom mu vyhovuje. Striedavá osobná starostlivosť mu bola vysvetlená a takýto model striedania nechce, pretože otec dochádza rôzne za prácou aj v noci, kedy trávi čas so starou mamou a keby bol u otca celý týždeň, tak by s ním nemohol byť celý čas, ale musel by byť so starou mamou a takto to nechce. Striedavá starostlivosť nie je vhodným riešením v prípade, ak nevyhovuje osobnosti dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa, pričom musia byť splnené zákonom stanovené predpoklady, a to jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem oboch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa, súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, potom predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa. Rodičia sa musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich so školskou dochádzkou, s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa. Pokiaľ sa rodičia na striedavej osobnej starostlivosti nevedia dohodnúť, sú tu dôvodné pochybnosti o tom, či by výchovné prostredie založené autoritatívnym rozhodnutím súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti bolo stabilné a v jeho záujme a či by rodičia boli schopní sa následne dohodnúť na zásadných otázkach súvisiacich s osobnou starostlivosťou o dieťa. Aj keď podľa záverov znalca obaja rodičia sú schopní sa o maloletého postarať a vychovávať ho a model striedavej osobnej starostlivosti by bol vzhľadom na potrebu mužského vzoru vhodný, mal za to, že neboli splnené všetky zákonné predpoklady na takýto postup, keďže medzi rodičmi zlyháva komunikácia, nevedia sa dohodnúť ani o základných otázkach ohľadne formovania názoru dieťaťa, výučbou náboženstva alebo etiky, nekomunikujú spolu ani ohľadne jeho mimoškolských aktivít, keď matka nevedela, že otec prestal platiť poplatky za hokej a otec nezisťoval, či dieťa na hokej chodí a poplatky sú uhrádzané. Podľa psychologickej správy PhDr. K. dieťa pritom trpí emočnou záťažou z rozchodu, a preto z pohľadu súdu je nesmierne dôležité, aby bol rešpektovaný najlepší záujem dieťaťa. Psychológ, ktorého maloletý navštevuje, jednoznačne potvrdil emočnú nestabilitu maloletého, ktorá vyplýva práve z rozpadu rodiny, keď maloletý ešte túto traumou úplne nespracoval a stabilita jedného výchovného prostredia s bezpečnou a stabilnou väzbou voči matke je z pohľadu súdu nevyhnutná. Samozrejme, úloha otca vo výchove dieťaťa je nezastupiteľná, je však potrebné poukázať na to, že otec v zmysle predchádzajúceho rozhodnutia súdu je oprávnený stretávať sa s dieťaťom každý párny kalendárny týždeň od štvrtka do

neделе a každý nepárny kalendárny týždeň od utorka do stredy, čo predstavuje 12 kalendárnych dní, a teda pomerne široký rozsah starostlivosti o maloletého a pre uplatňovanie tzv. mužského vzoru pri výchove dieťaťa. Z uvedeného dôvodu súd návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. O trovách štátu rozhodol podľa § 57 CMP tak, že otcovi uložil povinnosť uhradiť trovy štátu vo výške 362,56 eur za vypracovaný znalecký posudok, keďže podal návrh na striedavú osobnú starostlivosť a matke uložil povinnosť uhradiť trovy štátu v sume 73,40 eur, ktorá pozostáva z nákladov spojených s účasťou znalca na pojednávaní, keďže namietala závery znaleckého posudku, ako aj zaujatosť znalca a tieto jej námietky bolo potrebné výsluchom znalca rozptýliť, čím považoval rozdelenie trov štátu medzi oboch účastníkov za spravodlivé.

3. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmeniť a vyhovieť jeho návrhu na striedavú starostlivosť s tým, že ani jeden z rodičov nebude zaviazaný platiť výživné, resp. ak nevyhovie jeho návrhu na striedavú osobnú starostlivosť, tak žiadal vyhovieť návrhu na zníženie výživného a priznať nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania. Mal za to, že z vypracovaného znaleckého posudku vyplynulo, že pre maloletého je vhodný model striedavej osobnej starostlivosti, neexistuje preto závažná prekážka a obaja rodičia sú spôsobilí samostatne zabezpečiť výchovu, osobnú starostlivosť a všestranný rozvoj maloletého, ktorý má záujem tráviť čas u jedného aj u druhého rodiča, pričom nie je spôsobilý sa explicitne vyjadriť vo formáte: „Želám si striedavú osobnú starostlivosť.“ Maloletý sa opakovane vyjadruje opisne, alibisticky, v očakávaní, že to za neho povie niekto iný - znalec alebo kolízny opatrovník, pričom maloletý nechce matku zarmútiť, rozhnevať či sklamať. Znalec taktiež uviedol, že maloletý je objektom silnej indokrinácie a citového vydierania zo strany matky. Napriek posúdeniu odborných otázok v znaleckom posudku, na čo nie je súd spôsobilý, tento znalecký posudok do úvahy nebral, pričom sa s nerešpektovaním jeho záverov ani nevyssporiadal. Súd zamietnutie striedavej osobnej starostlivosti založil na tom, že rodičia spolu nedokážu ohľadom maloletého komunikovať, čo nie je pravda, pričom to tvrdí účelovo iba matka s cieľom vyhnúť sa striedavej starostlivosti, keď určité nezrovnalosti vo vzájomnej komunikácii z minulosti spôsobili predovšetkým ona (maloletého prihlásila na etiku bez toho, aby to akokoľvek čo i len sčasti s ním konzultovala). Súd svoj záver taktiež postavil na názore maloletého napriek stanovisku znalca a šetrenia opatrovníka, keď zo znaleckého posudku vyplýva, že maloletý je objektom matkinej indokrinácie a citového vydierania a má problém prihlásiť sa k myšlienke striedavej starostlivosti s ohľadom na predpokladanú matkinu reakciu napriek tomu, že striedanie pobytu u oboch rodičov mu očividne vyhovuje. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že syn slúži matke ako nástroj prinášajúci benefity. Súd svoj záver postavil na názore maloletého, ktorý pred ním predniesol napriek tomu, že znalec - odborník v danej veci, ako aj opatrovník, sa jednoznačne vyjadrili k manipulácii a formovaniu názorov maloletého k danej problematike matkou. Nesúhlasil so závermi, že rodičia sa nevedia dohodnúť na striedavej osobnej starostlivosti, a preto sú dôvodné pochybnosti, ako by sa dohodli na ďalších zásadných otázkach súvisiacich so starostlivosťou. Od rozvodu uplynuli 3 roky a doposiaľ medzi rodičmi nikdy nebol komunikačný ani iný problém týkajúci sa preberania a odovzdávania maloletého aj v mimo súdom stanovené dni. Súd nesmie na spôsob striedavej starostlivosti rezignovať už vtedy, keď jeden z rodičov s týmto spôsobom výchovy proforma nesúhlasí, ak je takýto súhlas len obštrukčný a ničím neodôvodnený, resp. nemá vo vzťahu k výchove dieťaťa relevanciu. Ďalej má za to, že v rozpore so zákonom mu bola uložená povinnosť nahradiť trovy štátu spočívajúce vo vypracovaní znaleckého posudku napriek tomu, že takýto dôkaz nenavrhol, ani sa ho v žiadnej časti konania nedožadoval. Súd nariadil znalecké dokazovanie z vlastnej iniciatívy, a preto bez akejkoľvek intervencie strán by mal náklady na znalecké dokazovanie znášať štát. Znalecké dokazovanie odporučil opatrovník kvôli správaniu sa matky a jej možného ovplyvňovania názorov maloletého. Vo vzťahu k návrhu na zníženie, resp. zvýšenie výživného poukázal na to, že súd hodnotí pomery rodičov v čase vydania rozhodnutia, a preto bolo irelevantné zaoberať sa jeho obchodnými podielmi, ktoré predal v roku 2019, keď stavebná firma k určitému dátumu určite má finančné prostriedky na účte, čo však absolútne nič neznamená, keďže tieto peniaze nepredstavujú zisk, ale sa pri činnosti spoločnosti spotrebúvajú. Súd sa zaoberal potencialitou jeho príjmov, avšak nikdy sa nezaoberal potencialitou príjmov matky napriek tomu, že boli do spisu doložené pracovné ponuky pre ňu v mieste jej bydliska a pracovné ponuky pre neho boli z celého Slovenska. Matka má obchod s oblečením v COVID dobe, z ktorého nepriznáva žiadne príjmy, ale má na neho iba výdaje, deklaruje mesačné výdavky 1.600,- eur. Matke pritom z dôvodu nepredloženia

dostatku lekárskeho potvrdení o kontrolách zdravotného stavu bol odňatý invalidný dôchodok, t. j. vlastným zavinením sa pripravila o tento príjem.

4. Opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

5. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Mala za to, že znalecký posudok je dôležitým dôkazným prostriedkom pri rozhodovaní o výchove dieťaťa, nie je však jediný, pričom všetky dôkazy musia byť vyhodnocované jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach. Znalec vo svojom znaleckom posudku neuviedol relevantné dôvody, pre ktoré by mal byť model striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov pre maloletého vhodný a v jeho najlepšom záujme. Nevedel, ako má otec upravený styk s maloletým, pričom striedavá osobná starostlivosť mala byť vhodná kvôli zachovaniu mužského vzoru, čo sa však naplňa aj v súčasnosti, keď je maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti, keďže otcov styk prebieha v takom rozsahu, že maloletý má zachovaný tento mužský vzor. Jej osobnosť hodnotil podľa súdneho spisu, nie na základe vlastného skúmania. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne vyhodnotil znalecký posudok v súvislosti s ďalšími inými vykonanými dôkazmi a uviedol, prečo nerešpektoval závery znaleckého posudku pri zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, a to z dôvodu, že neboli splnené zákonné predpoklady na takýto postup, keďže medzi rodičmi zlyháva komunikácia, nevedia sa dohodnúť ani o základných otázkach ohľadne formovania názoru dieťaťa, jeho mimoškolských aktivitách, pričom podľa správy psychologičky maloletý trpí emočnou záťažou z rozchodu, a preto je z pohľadu súdu nesmierne dôležité, aby bol rešpektovaný jeho najlepší záujem (§ 24 ods. 2 ZoR), pričom nedostatok komunikácie nie je ňou zavinený, keďže obidvaja rodičia sú výrazné a odlišné osobnosti a majú diametrálne odlišné predstavy o fungovaní rodiny, rodičovského vzťahu a výchovy. Ďalej poukázala na § 43 Zákona o rodine, podľa ktorého maloleté dieťa má právo byť v konaní vypočuté a jeho názoru má byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Maloletý viackrát, či pred kolíznym opatrovníkom, znalcom, ale aj pred súdom vyjadril, že sa s otcom chce stretávať tak, ako doteraz a že nechce byť zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Z vyjadrenia psychologičky pritom vyplýva záver, že maloletý dokáže povedať, čo potrebuje a aj ako sa chce stretávať so svojím otcom, čo obidvaja rodičia rešpektujú, pričom aj na pojednávaní svoj názor vyjadril spontánne, uvoľnene a bez stresu. Maloletý uviedol, že nechce striedavú starostlivosť, pretože niekedy sa stáva, že ocino nie je doma keď je tam, lebo je v práci, a to aj cez noc a čas strávi so starou mamou, pričom to tak nechce. Súd preto správne zamietol návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, pričom aj kolízny opatrovník vo svojom konečnom návrhu na pojednávaní uviedol, že navrhuje tento návrh otca zamietnuť. Vo vzťahu k výživnému súd správne hodnotil pomery rodičov v čase vydania rozhodnutia a porovnával ich s pomermi, ktoré boli dané v čase posledného rozhodnutia o výživnom, kedy mal otec o polovicu nižší príjem ako udával v súčasnosti. Majetkové pomery otca sú nadštandardné, býva v luxusnom byte, používa luxusné osobné motorové vozidlo, chodí na drahé dovolenky a bol mu poskytnutý úver 90.000,- eur, pričom nevedel vysvetliť, na aký účel boli použité finančné prostriedky 70.000,- eur. Nie je pravdivé tvrdenie, že obchodný podiel predal v roku 2019, keďže ešte v júli bol spoločníkom uvedenej spoločnosti. Tento podiel mal previesť za odplatu 2.000,- eur, pričom spoločnosť neustále navyšuje svoj zisk, a preto tvrdenie otca v tomto smere je nedôveryhodné. Súčasne poukázal na zvýšenie výdavkov na maloletého od posledného rozhodnutia, kedy navštevoval materskú školu a v súčasnosti je žiakom 3. ročníka ZŠ. Za nepravdivé mala tvrdenia otca, že súd sa nezaoberal jej príjmami. Predtým, ako začala podnikáť, riadne pracovala a dostávala obvyklý príjem. Následne z dôvodu pandemickej situácie bol s ňou ukončený pracovný pomer, z ktorého dôvodu začala podnikáť z finančných prostriedkov, ktoré vyplatil otec v rámci vyporiadania BSM, pričom je prirodzené, že ako začínajúci podnikateľ spočiatku nedosahuje zisk, a to aj z dôvodu šírenia nákazy koronavírusu, ktorú nevie ovplyvniť. Nikdy netvrdila, že príjem z podnikateľskej činnosti nemá a zdokladovala ho výpismi z účtovníctva. Aj keď má vyštudovanú hotelovú akadémiu, pokiaľ by si hľadala prácu v tejto oblasti, bolo by to z jej strany vzhľadom na situáciu s koronavírusom nezodpovedné a rizikové. Nie je pravdivé, že sa pripravila o svoj príjem z invalidného dôchodku, keďže posudkový lekár na základe lekárskeho správ posúdil jej stav tak, že nemá nárok na invalidný dôchodok.

6. Vyjadrenie matky aj vyjadrenie opatrovníka bolo doručené na vyjadrenie právneho zástupcovi matky aj právneho zástupcovi otca, ku ktorým sa však nevyjadril.

7. Krajský súd,

8. ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci konania otec maloletého, krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie v konaní v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani otec vo svojom odvolaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančnými súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Preto námietka otca ohľadom riadneho neodôvodnenia rozhodnutia nie je dôvodná, pričom samotný fakt, že sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnil, neznamená, že jeho odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na túto časť rozhodnutia kladené. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a navrhovaným vyhodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia k odvolacím námietkam otca krajský súd dopĺňa, že dohody a súdne rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno zmeniť, ak sa menia pomery (§ 78 ods. 1 ZoR, § 121 CMP), pričom musí ísť o podstatnú zmenu pomerov. Zmenu pomerov preto treba posudzovať tak u maloletého, matky, ako aj otca od posledného rozsudku okresného súdu č. k. 8P/12/2019-155 z 21.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 08.04.2019, ktorý bolo manželstvo otca a matky rozvedené a schválená ich rodičovská dohoda o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému na dobu po rozvode v znení, že sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, pričom obidvaja rodičia sú oprávnení ho zastupovať a spravovať jeho majetok, otec sa zaväzuje platiť na jeho výživu 275,- eur mesačne a stykať sa s ním každý párný kalendárny týždeň vždy od štvrtku od 18.00 hod. do nedele do 17.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň vždy od utorka od 16.00 hod. do stredy do 18.00 hod. s určením miesta prevzatia a odovzdania maloletého. Od posledného rozhodnutia sa v osobnej starostlivosti matky o maloletého ani styku otca s ním na základe rodičovskej dohody nič nezmenilo a táto prebieha v stanovených intervaloch, resp. aj nad ich rámec k spokojnosti maloletého, t. j. v jeho záujme (čl. 4 CMP), ktorý na nej nechce nič meniť, na ktorý názor je súd povinný prihliadnúť (§ 38 ods. 1 CMP, § 43 ods. 1 ZoR), na čo nemôže mať vplyv ani to, že maloletý nie je schopný sa explicitne vyjadriť, či si želá striedavú osobnú starostlivosť. Dohodnutú rodičovskú starostlivosť a styk pritom začal otec namietat až po tom, čo podal návrh na zníženie výživného a matka podala návrh na zvýšenie výživného. Preto správne súd prvej inštancie zamietnuc návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane maloletého ako oprávneného, ako aj otca ako povinného, ktorému sa vyživovacia povinnosť určuje, prihliadnuc na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery a výdavky, ktoré nebolo nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5, § 75 ods. 1 ZoR). Z obsahu spisu vyplýva, že od posledného rozhodnutia sa otcovi zvýšil príjem z 500,- na 1.000,- eur, čo tvrdí sám otec, že si zobral a spláca úver 90.000,- eur, z ktorých nevie preukázať použitie 70.000,- eur, vlastní luxusné veci a chodí na dovolenky, z ktorého dôvodu neobstojí z jeho strany namietanie zvýšenia výživného o 25,- eur mesačne prihliadnuc k tomu, že v čase posledného rozhodnutia chodil maloletý do škôlky a teraz je žiakom tretieho ročníka základnej školy, navštevuje krúžky a má zvýšené náklady na stravu, z čoho jednoznačne vyplýva, že došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oprávneného, ako aj povinného, odôvodňujúce zvýšenie výživného a priznanie jeho nedoplatku a zamietnutie otcovho návrhu na jeho zníženie.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k ďalšej odvolacej námietke otca krajský súd dopĺňa, že súd prvej inštancie správne nepriznal žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania, keďže z obsahu spisu nevyplývajú žiadne okolnosti, s ohľadom na ktoré by priznanie náhrady trov konania bolo spravodlivé (§ 52, § 55 CMP) a takéto netvrdil ani odvolateľ. Súčasne správne rozhodol aj o trovách konania štátu (§ 57 CMP) a otca zaviazal na zaplatenie 362,56 eur za vypracovaný znalecký posudok, keďže v priebehu konania podal návrh na striedavú osobnú starostlivosť, a teda súd nariadil dokazovanie o skutočnostiach ním uvedených a v jeho záujme (§ 49 ods. 2 CMP). Na náhradu trov konania štátu správne zaviazal aj matku vo výške 73,47 eur, ktoré vznikli z dôvodu namietania

znaleckého posudku matkou, ako aj zaujatosti znalca a následnej potreby jeho výsluchu, ktorý súd nariadil o skutočnostiach ňou uvádzaných a v jej záujem.

12. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami otca, či už v prvoinštančnom alebo odvolacom konaní, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane nadväzujúcich výrokov o nároku na náhradu trov konania. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol vychádzajúc z ustanovenia § 396 ods. 1 CSP s poukazom na § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal vychádzajúc z toho, že ani v odvolacom konaní nezistil okolnosti, vzhľadom na ktoré by priznanie nároku na náhradu trov konania niektorému z účastníkov bolo spravodlivé.

13. Toto rozhodnutie Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).